

POKALIĆ (3) *vb pf*

inf pokalić (3).

Sł stp notuje, *Cn brak*, *Linde XVII w.*

Splamić grzechem, zhańbić; coinquinare, communicare Vulg [kogo] (3) : nie rozumieć iż wżytko co zewnątrz wchodzi w człowieka/ nie może go pokalić? WujNT Mar 7/18, Mar 7/15, s. 151.

Synonim: oszpecić.

Formacje współrdzenne cf KALACĆ.

Cf POKALENIE, POKALONY

MZ